

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ D. N. Iesv Christi Monotessaron Evangelicum

Heser, Georg

Monachii, 1657

Pars sexta. De sacratissima Passione D. N. Iesv Christi.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56533)

VITÆ
D. N. JESU
CHRISTI

Monotessaron Evangelicum.

PARS VI.

*De sacratissima Passione D. N.
IESU Christi.*

ADHORTATIO.

Apud Altissimum sit cogitatio tua, & depre-
catio tua ad Christum, sine remissione
dirigatur. Si nescis speculari alta & cæle-
stia, requiesce in Passione Christi: & in
sacris vulneribus ejus, libenter habita. Si
enim ad vulnera, & pretiosa stigmata Iesu
devotè confugis, magnam in tribulatione
confortationem senties: nec multum cu-
rabis hominum despectiones, faciliter-
que verba detrahentia perferes. *Thomas
à Kempis lib. 2. de Imitatione Christi,
cap. 1. §. 4.*

ME-

MEDITATIO CCLI.

*Passio D. N. IESV Christi matri
ipsius à Simeone predicatur.*

I. In illo tempore erant Ioseph, & MARIA
mater Iesu, mirantes super his, quæ di-
cebantur de illo. *Ecclesia in Evangel. Domi-
nica infra Octav. Nativit. Domini, pau xillo
aliter, quàm S. Lucas. cap. 2. v. 33.*

II. Et benedixit illis Simeon, & dixit ad
MARIAM matrem eius: Ecce positus est hic
in ruinam, & in resurrectionem multorum
in Israël; & in signum, cui contradicetur.
Luc. 2. v. 34.

III. Et tuam ipsius animam pertransibit
gladius, ut revelentur ex multis cordibus
cogitationes. *Luc. 2. v. 35.*

MEDITATIO CCLII.

*Christus mortem & resurrectionem
suam predicat Indæis.*

I. Vdæi dixerunt IESU, (cum eiecisset e
templo vendentes:) Quod signum osten-
dis nobis, quia hæc facis? Respondit Iesus,
& dixit eis: Solvite templum hoc, & in tri-
bus diebus excitabo illud. *Ioan. 2. vers. 18,
& 19.*

II. Di-

II. Dixerunt ergo Iudæi : Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc, & tu in tribus diebus excitabis illud ? *Ioan. 2. Vers. 20.*

III. Ille autem dicebat de templo corporis sui. Cùm ergo resurrexisset à mortuis, recordati sunt discipuli ejus, quia hoc dicebat, & crediderunt Scripturæ, & sermoni, quem dixit Iesus. *Ioan. 2. V. 21. & 22.*

MEDITATIO CCLIII.

Christus de sui, serpentis instar anei, exaltatione Nicodemum edocet.

I. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto; ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *Ioan. 3. Vers. 14. & 15.*

II. Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum Unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *Ioan. 3. V. 16.*

III. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. *Ioan. 3. V. 17.*

MEDITATIO CCLIV.

Christum passurum comprehendere nemo potest ante tempus presinitum.

I. Dicebant quidam ex Ierosolymis :
Nōne hic est, quem quærunt interficere? Et ecce, palàm loquitur, & nihil ei dicunt. Numquid verè cognoverunt principes, quia hic est Christus? Sed hunc scimus, unde sit: Christus autem cū venerit, nemo scit, unde sit, *Ioan. 7. Vers. 25. 26. 27.*

II. Clamabat ergo Iesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & unde sim, scitis: & à meipso non veni: sed est verus, qui misit me, quem vos nescitis. Ego scio eum, quia ab ipso sum, & ipse me misit, *Ioan. 7. v. 28. & 29.*

III. Quærebant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Christus cū venerit, numquid plura signa faciet, quàm quæ hic facit? *Ioan. 7. Vers. 30. & 31.*

MEDITATIO CCLV.

*Christus evadit manus & precipitan-
tium, & lapidantium.*

I. Iesus venit Nazareth, ubi erat nutritus, & intravit secundum consuetudinem suam die Sabbati in synagogam, & surrexit legere. Et traditus est illi liber Isaiaë Prophetæ, &c. *Luc. 4. v. 16. & 17.* Et ait illis: Vtique dicetis mihi: Quanta audivimus facta in Capharnaum, fac & hîc in patria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua. *Luc. 4. v. 23. & 24.*

II. Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra civitatem: & duxerunt illum usque ad supercilium montis, super quem civitas illorum erat ædificata, ut præcipitarent eum. Ipse autem transiens per medium illorum, ibat. *Luc. 4. v. 29. 30.*

III. In illo tempore dixit Iesus turbis Iudæorum: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. Iesus autem abscondit se, & exiit de templo. *Ioan. 8. v. 58. & 59.*

MEDITATIO CCLVI.

Christus prædicit Iudæis se exaltandum in cruce.

I. **M**ltra habeo de vobis loqui, & iudicare: sed qui me misit, verax est: & ego

ego, quæ audiui ab eo, hæc loquor in mundo. *Ioan. 8. v. 26.*

II. Et non cognoverunt, quia Patrem eius dicebat Deum. *Ioan. 8. v. 27.*

III. Dixit ergo eis Iesus: Cùm exaltaveritis Filium hominis, tunc cognoscetis, quia ego sum, & à meipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater, hæc loquor: & qui me misit, mecum est, & non reliquit me solum: quia ego, quæ placita sunt ei, facio semper. *Ioan. 8. v. 28. 29.*

MEDITATIO CCLVII.

*Caiphas de morte Christi saluti-
fera prophetat.*

I. **C**ollegerunt Pontifices & Pharisei concilium, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. *Ioan. 11. v. 47. & 48.*

II. Unus autem ex ipsis, Caiphas nomine, cùm esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis, quia expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. *Ioan. 11. v. 49. & 50.*

III Hoc

III. Hoc autem à semetipso non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit, quòd Iesus moriturus erat pro gente, & non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum. *Ioan. 11. v. 51. & 52.*

IV. Ab illo ergo die cogitaverunt, ut interficerent eum. *Ioan. 11. v. 53.*

MEDITATIO CCLVIII.

*Christus predicat fructum exaltationis
sue in Cruce.*

I. **E**GO si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat, significans, quàm morte esset moriturus. *Ioan. 12. v. 32. & 33.*

II. Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? *Ioan. 12. v. 34.*

III. Dixit ergo eis IESUS: Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate, dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant: & qui ambulat in tenebris, nescit, quò vadat. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filij lucis sitis. Hæc locutus est

D. N. IESU CHRISTI. 241

est Iesus, & abiit, & abscondit se ab eis.
Ioan. 12. v. 35. & 36.

MEDITATIO CCLIX.

Christus Passionem suam predicens increpatur à Petro: sed hic à Domino Satanas appellatur.

I. **C**oepit Iesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Ierosolymam, & multa pati à senioribus, & Scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertiâ die resurgere. *Matth. 16. v. 21.* Et palàm verbum loquebatur. *Marc. 8. v. 32.*

II. Et assumens eum Petrus, coepit increpare illum, dicens: Absit à te, Domine: non erit tibi hoc. *Matth. 16. v. 22. Marc. 8. v. 32.*

III. Qui conversus, & videns discipulos suos, comminatus est Petro, dicens: *Marc. 8. v. 33.* Vade post me, Satana, scandalum es mihi: quia non sapis ea, quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum. *Matth. 16. v. 23. Marc. 8. v. 33.*

MEDITATIO CCLX.

Moyse & Elias in Transfiguratione Christi loquuntur de ejus Passione.

L

L. Ecce

Ecce duo viri loquebantur cum IESU.
Erant autem Moyses & Elias, visi in
majestate. *Luc. 9. v. 30. & 31.*

II. Et dicebant excessum ejus, quem
completurus erat in Ierusalem. *Luc. 9.
Vers. 31.*

III. Descendentibus illis (*Petro, Jacobo
& Ioanne*) de monte, præcepit illis, ne cui-
quam, quæ vidissent, narrarent: nisi cum fi-
lius hominis à mortuis resurrexerit. Et ver-
bum continuerunt apud se, conquirentes,
quid esset; Cùm à mortuis resurrexerit.
Marc. 9. v. 8. & 9.

MEDITATIO CCLXI.

*Ultima Christi passuri profectio
Hierosolymam.*

ERant autem in via ascendentes Hiero-
solymam: & præcedebat illos IESUS,
stupebant: & sequentes timebant. Et assu-
mens iterum duodecim, cœpit illis dicere,
quæ essent ei eventura. *Marc. 10. v. 32.*

II. Et ascendens Iesus Hierosolymam,
assumpsit duodecim discipulos secreto, & ait
illis: Ecce ascendimus Hierosolymam, &
Filius hominis traderur principibus sacer-
dotum, & Scribis. *Matth. 20. v. 17. & 18.*

& se-

D. N. IESV CHRISTI. 243

& senioribus, *Marc. 10. Vers. 33.* & condemnabunt eum morte: *Matth. 20. V. 18.* & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per Prophetas de Filio hominis. *Luc. 18. Vers. 31.*

III. Tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum, & crucifigendum. *Matth. 20. V. 19.* Et illudent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum: *Marc. 10. V. 34.* & tertiâ die resurget. *Matth. 20. V. 19. Marc. 10. V. 34. Luc. 18. V. 33.*

IV. Et ipsi nihil horum intellexerunt, & erat verbum istud absconditum ab eis, & non intelligebant, quæ dicebantur. *Luc. 18. V. 34.*

MEDITATIO CCLXII.

Magdalena prevenit unguere corpus IESV in sepulturam.

CVM IESUS esset Bethaniæ in domo Simonis leprosi, & recumberet, venit mulier, *Marc. 14. V. 3.* Maria, & accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, & unxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis. *Ioan. 12. V. 3.* Accessit ad eum mulier, *Matth. 26. V. 7.* habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi: & fracto alabastro,

effudit super caput eius, *Marc. 14. v. 3. re-*
cumbentis. Matth. 26. v. 7. Et domus im-
pleta est ex odore unguenti. Ioan. 12. v. 3.

II. Erant autem quidam indignè feren-
 tes intra semetipfos, & dicentes: *Ut quid*
perditio ista unguenti facta est? Poterat enim
unguentum istud vānum dari plus quā-
trecentis denarijs, & dari pauperibus. Et
 fremebant in eam. *Marc. 14. v. 4. Et 5.*

III. Iesus autem dixit: *Sinite eam,*
quid illi molesti estis? Bonum opus operatum
est in me: semper enim pauperes habebitis
vobiscum: & cum volueritis, potestis illis
benefacere: me autem non semper habebitis.
 Quod habuit hæc, fecit: prævenit ungere
 corpus meum in sepulturam. *Marc. 14. v.*
6. 7. 8. Mittens enim hæc unguentum hoc
in corpus meum, ad sepeliendum me fecit.
Matth. 26. v. 12.

MEDITATIO CCLXIII

Concilium de Christo capiendo,
Et occidendo.

I. **A**ppropinquabat dies festus Azymorum
 qui dicitur Pascha. *Luc. 22. Genes. 18.*
 Et Iesus dixit discipulis suis: Scitis, quia post
 biduum Pascha fiet, & filius hominis tradetur,
 cur,

D. N. IESU CHRISTI. 245

tur, ut crucifigatur. *Matth. 26. v. 1. Et 26
Marc. 14. v. 1.*

II. Tunc congregati sunt principes sacerdotum, & Scribæ, & seniores populi, in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Gaiphas: & consilium fecerunt, ut IESUM dolo tenerent, & occiderent. *Matth. 26. v. 3. Et 4. Marc. 14. v. 1. Luc. 22. v. 1.*

III. Dicebant autem: Non in die festo, ne fortè tumultus fieret in populo. *Matth. 26. v. 5. Marc. 14. v. 2.* Timebant enim plebem. *Luc. 22. v. 2.*

MEDITATIO CCLXIV.

*De Iuda venditore Christi
Iudas Iscario.*

I. Intravit autem Satanas in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim. *Luc. 22. v. 3.* Et Iudas Iscariotes, unus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. *Marc. 14. v. 10. Matth. 26. v. 14.*

II. Et locutus est cum principibus sacerdotum, & magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. *Luc. 22. v. 4.* Qui audientes gavisi sunt: & promiserunt ei pecuniam se daturus. *Marc. 14. v. 11.* Et pacti

L 3 sunt

sunt pecuniam illi dare. *Luc. 22. v. 5.* Et ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobiscum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. *Matth. 26. v. 15.*

III. Iudas spondit, & exinde quærebatur oportunitatem, ut traderet illum sine turbis. *Luc. 22. v. 6., Matth. 26. v. 16., Marc. 14. v. 11.*

MEDITATIO CCLXV.

Cena Paschalis Christo à duobus discipulis paratur.

I. **V**enit dies Azymorum, in qua necessitas erat occidi Pascha. *Luc. 22. v. 7.* Prima autem die Azymorum, quando Pascha immolabant, accesserunt discipuli ad IESUM, dicentes: Quò vis eamus, & paremus tibi, ut manduces Pascha? *Matth. 26. v. 17., Marc. 14. v. 12.*

II. IESUS mittit duos ex discipulis suis, Petrum & Ioannem, dicens: Euntes parate nobis Pascha, ut manducemus. At illi dixerunt: Vbi vis paremus? & dixit ad eos: Ite in civitatem, & ecce introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans: sequimini eum in domum, in quam intrat, & quocumque introierit, dicitis patrifamilias domûs: Dicit tibi

tibi Magister; Vbi est diversorium, ubi est
refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis
manducem? *Marc. 14. v. 13. & 14. Luc.*
22. v. 8. 9. 10. 11. Magister dicit: Tempus
meum prope est, apud te facio Pascha cum
discipulis meis. *Matth. 26. v. 18.* Et ipse vo-
bis demonstrabit cœnaculum grande, stra-
tum; & illic parate nobis. *Marc. 14. v. 15.*
Luc. 22. v. 12.

III. Abierunt discipuli ejus, & venerunt
in civitatem: & invenerunt, sicut dixerat.
illis, & paraverunt Pascha. *Marc. 14. v.*
16. Luc. 22. v. 13. Vespere autem facto, &
cum facta esset hora, venit cum duodecim.
Discubuit, & duodecim Apostoli cum eo.
Marc. 14. v. 17. Luc. 22. v. 14.

MEDITATIO CCLXVI.

*De ablutione pedum Apostolis
exhibita.*

I. CÆNÂ factâ, cum diabolus jam misisset
in cor, ut traderet eum Iudas Simonis
Iscariotæ; sciens, quia omnia dedit ei Pater
in manus, & quia à DEO exivit, & ad DEUM
vadit: surgit à cœna, & ponit vestimenta
sua: & cum accepisset linreum, præcinxit se.
Deinde mittit aquam in pelvim, & cœpit la-
vare pedes discipulorum, & extergere lin-

teo, quo erat præcinctus. *Ioan. 13. vers.*
2. 3. 4. 5.

II. Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes? Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modò, scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus: Si non laverò te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Iesus: Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus. *Ioan. 13. v. 6. 7. 8. 9. 10.*

III. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciebat enim, quisnam esset, qui traderet eum. Propterea dixit: Non estis mundi omnes. *Ioan. 13. v. 10. & 11.*

MEDITATIO CCLXVII.

*Christus proditionem Iudæ
 prodicit.*

I. **D**iscumbentibus eis, & manducantibus, cum hæc (que habentur *Ioan. 13. v. vers. 12. usque ad vers. 21.*) dixisset Iesus, turbatus est spiritu, & protestatus est, & dixit: Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis traderet me, qui manducat mecum.

Marc.

D. N. IESV CHRISTI. 249

Marc. 14. v. 18. Ioan. 13. v. 21. Ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. Et quidem filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: verumtamen vae homini illi, per quem tradetur. *Luc. 22. v. 21. G. 22.*

II. Aspiciabant ergo ad invicem discipuli, haesitantes de quo diceret. *Ioan. 13. v. 22.* Et ipsi coeperunt quaerere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturum esset. *Luc. 22. v. 23.* Et contristati valde, coeperunt singuli dicere: Numquid ego sum, Domine? At ipse respondens, ait: Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo: Vae autem homini illi, per quem filius hominis tradetur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. *Matth. 26. v. 22. 23. 24. Marc. 14. v. 19. 20. 21.*

III. Respondens autem Iudas, qui tradidit eum, dixit: Numquid ego sum, Rabbi? Ait illi: Tu dixisti. *Matth. 26. v. 25.*

MEDITATIO CCLXVIII.

SS. Eucharistia institutio.

I. **C**Aenantibus autem eis, accepit Iesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: Accipite, & co-

L 5 medi-

medite : Hoc est corpus meum, *Matth.* 26.
 v. 26. *Marc.* 14. v. 22.

II. Et accipiens calicem, gratias egit : &
 dedit illis, dicens : Bibite ex hoc omnes.
 Hic est enim sanguis meus novi testamenti,
 qui pro multis effundetur in remissionem
 peccatorum. *Matth.* 26. v. 27. & 28. *Marc.*
 14. v. 23. & 24.

III. Et biberunt ex illo omnes. *Marc.*
 14. v. 23. Dico autem vobis : Non bibam
 amodo de hoc genimine vitis, usque in diem
 illum, cum illud bibam vobiscum novum in
 regno Patris mei. *Matth.* 26. v. 29. *Marc.* 14.
 vers. 25.

MEDITATIO CCLXIX.

*Christus proditorem suum manifestat
 Ioanni in cena.*

I. ERat recumbens unus ex discipulis ejus
 in sinu Iesu, quem diligebat Iesus. In-
 nuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei :
 Quis est, de quo dicit ? Itaque cum recu-
 buisset ille supra pectus Iesu, dicit ei : Domi-
 ne, quis est ? *Ioan.* 13. v. 23. 24. 25.

II. Respondit Iesus : Ille est, cui ego in-
 tinctum panem porrexero. Et cum intin-
 xisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ.
 Et post buccellam, introivit in eum Sathanas.
 Et di-

Et dixit ei Iesus: Quod facis, fac citius. Hoc autem nemo scivit discumbentium, ad quid dixerit ei. Quidam enim putabant, quia loculos habebat Iudas, quod dixisset ei Iesus: Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis ut aliquid daret. *Ioan. 13. 6. 26. 27. 28. 29.*

II I. Cùm ergo accepisset ille buccellam, exiit continuo. Erat autem nox. *Ioan. 13. vers. 30.*

MEDITATIO CCLXX.

Christus trinam Petri negationem ter predicat.

Prima Predictio.

I. Cùm ergo exisset, dixit Iesus: Filioli, adhuc modicum vobiscum sum. Quæretis me: & sicut dixi Iudæis: Quò ego vado, vos non potestis venire: & vobis dico modò. Dicit ei Simon Petrus: Domine, quò vadis? Respondit Iesus: Quò ego vado, non potes me modò sequi: sequeris autem postea. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? animam meam pro te ponam. Respondit ei Iesus: Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit gallus, donec ter me neges. *Ioan. 13. 6. 31. 33. 36. 37. 38.*

Sec

Secunda Prædictio.

II. Ait Dominus : Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum. Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua : & tu aliquando conversus confirma fratres tuos. Qui dixit ei : Domine, tecum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire. At ille dixit : Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus, donec rer abneges nosse me. *Luc. 22. v. 31. 32. 33. 34.*

Tertia prædictio.

III. Et hymno dicto, exierunt in montem Oliveti. Tunc dicit illis Iesus : Omnes vos scandalum patiemini in me, in ista nocte, Scriptum est enim : Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis. Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Galilæam. Respondens autem Petrus, ait illi : Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. Ait illi Iesus : Amen. dico tibi, quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis. *Matth. 26. v. 30. 31. 32. 33. 34. Marc. 14. v. 26. 27. 28. 29.* Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. *Marc. 14. v. 30.* At ille amplius loquebatur : Et si oportuerit me simul commori

mori tibi, non te negabo. *Marc. 14. v. 31.*
Matth. 26. v. 35. Similiter & omnes disci-
puli dixerunt. *Matth. 26. v. 35.*

MEDITATIO CCLXXI.

*De discessu Christi è canaculo
in hortum.*

Iesus egressus ibat secundum consuetudi-
nem in montem olivarum. Secuti sunt
autem illum & discipuli. *Luc. 22. v. 39.*
Hæc cum dixisset Iesus, egressus est cum di-
scipulis suis trans torrentem Cedron, ubi
erat hortus, in quem introivit ipse, & disci-
puli ejus. Sciebat autem & Judas, qui tradebat
eum, locum: quia frequenter Iesus conve-
nerat illuc cum discipulis suis. *Ioan. 18. v.*
1. & 2.

II. Tunc venit Iesus cum illis in villam,
quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis
suis: Sedete hîc, donec vadam illuc, &
orem. *Matth. 26. v. 36.*

III. Et assumpto Petro, & duobus filiis
Zebedæi, coepit contristari, & mœstus esse.
Matth. 26. v. 37. Coepit pavere, & tædere.
Et ait illis: Tristis est anima mea usque
ad mortem. Sustinete hîc, & vigilate, *Marc.*
14. vers. 33. & 34. mecum. Matth. 26. v.
38.

38. Orate, ne intretis in tentationem. *Luc.*
22. v. 40.

MEDITATIO CCLXXII.

De oratione Christi in horto.

I. **I**esus avulsus est ab eis, quantum jactus
est lapidis, & positus genibus, orabat,
Luc. 22. v. 41. Procidit super terram, & o-
rabat. *Marc. 14. v. 35.* Procidit in faciem
suam, orans, *Matth. 26. v. 39.* ut, si fieri
posset, transfret ab eo hora. *Marc. 14. v. 35.*

II Et dixit: Abba, Pater, omnia tibi
possibilia sunt, transfer calicem hunc à me.
Marc. 14. v. 36. Pater mi, si possibile est,
transeat à me calix iste. *Matth. 26. vers. 39.*
Pater, si vis, transfer calicem istum à me.
Luc. 22. v. 42.

III, Sed non quod ego volo, sed quod tu.
Marc. 14. v. 36. Verumtamen non sicut
ego volo, sed sicut tu. *Matth. 26. v. 39.* Ve-
rumtamen non mea voluntas, sed tua fiat.
Luc. 22. v. 42.

MEDITATIO CCLXXIII.

*De reversione Christi ad disci-
pulos dormientes.*

I. **I**esus venit ad discipulos suos, & invenit
eos

eos dormientes. *Matth. 26. v. 40.* Et ait Petro: Simon, dormis? non potuisti unâ horâ vigilare? *Marc. 14. v. 37.* Et dicit Petro: Sic? non potuistis unâ horâ vigilare mecum? Vigilate, & orate, ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. *Matth. 26. v. 40. & 41. Marc. 14. v. 38.*

II. IESUS iterum secundò abiit, & oravit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua. *Matth. 26. v. 42.*

III. Et reversus, denuò invenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum gravati) & ignorabant, quid responderent ei. *Marc. 14. v. 40.* Et relictis illis, iterum abiit, & oravit tertio, eundem sermonem dicens. *Matth. 26. v. 44.*

MEDITATIO CCLXXIV.

De tertia Christi oratione, & sudore sanguineo.

I. IESUS factus in agonia, prolixius orabat. *Luc. 22. v. 43.*

II. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. *Luc. 22. vers. 44.*

III. Ap-

III. Apparuit autem illi Angelus de caelo, confortans eum. *Luc. 22. v. 43.*

MEDITATIO CCLXXV.

De proditione Iudae.

I. Sciebat autem & Iudas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Iesus convenerat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à Pontificibus & Pharisæis ministros, venit illuc cum laternis, & facibus, & armis. *Ioan. 18. Vers. 2. & 3.*

II. Tunc Iesus venit tertio ad discipulos suos, & ait illis: Dormite jam, & requiescite. Sufficit: venit hora. Ecce appropinquavit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite: eamus. Ecce qui me tradet, propè est. *Matth. 26. v. 45. & 46. Marc. 14. v. 41. & 42.*

III. Et, adhuc eo loquente, ecce Iudas Iscariotes unus de duodecim venit; & cum eo turba multa, cum gladijs & fustibus, missi à principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus populi. *Matth. 26. v. 47. Marc. 14. v. 43.* Et qui vocabatur Iudas, unus de duodecim, antecedebat eos, & appropinquavit Iesu, ut oscularetur eum. *Luc. 22. Vers. 47.*

IV. De-

IV. Dederat autem traditor ejus signum eis, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est: tenete eum, & ducite cautè. *Marc. 14. v. 44.* Et confestim accedens ad IESUM, dixit: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Dixitq; illi IESUS: Annice, ad quid venisti? *Matthæi 26. v. 49. 50.* Iuda, osculo filium hominis tradis? *Luc. 22. v. 48.*

MEDITATIO CCLXXVI.

De hostibus in terram prostratis.

I. Iesus itaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, & dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei: IESUM Nazarenum. Dicit eis Iesus: Ego sum. Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis. *Ioan. 18. v. 4. 5.*

II. Vt ergo dixit eis, Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. *Ioan. 18. v. 6.*

III. Iterum ergo interrogavit eos: Quem quæritis? illi autem dixerunt: IESUM Nazarenum. Respondit Iesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis, sinite hos abire: ut impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, non perdi ex eis quemquam. *Ioan. 18. v. 7. 8. 9.*

ME-

MEDITATIO CCLXXVII.

*De vulnerato Malcho, &
sanato.*

I. **V**identes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt: Domine, si percutimus in gladio? *Luc. 22. v. 49.* Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit eum, & percussit pontificis servum; & abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. *Ioan. 18. v. 10.*

II. Tunc ait illi Iesus: Converte gladium tuum in locum suum. Omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, & exhibebit mihi modò plus quàm duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturæ, quia sic oportet fieri? *Matth. 26. v. 52. 53. 54.* Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? *Ioan. 18. v. 11.*

III. Respondens autem Iesus, ait: Sinite usque huc. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. *Luc. 22. v. 51.*

MEDITATIO CCLXXVIII.

*De comprehensione Christi, & fuga
discipulorum.*

I. Dis

Dixit Iesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, & magistratus templi, & seniores: Quasi ad latronem existis cum gladijs & fustibus comprehendere me: cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturæ Prophetarum. *Luc. 22. Vers. 52. 53. Matth. 26. V. 55. 56.*

II. Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in IESUM, & tenuerunt eum. *Matth. 26. V. 50.* Discipuli ejus relinquentes eum, omnes fugerunt. *Marc. 14. V. 50.*

III. Adolescens quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. At ille rejectâ sindone, nudus profugit ab eis. *Marc. 14. V. 51. 52.*

MEDITATIO CCLXXIX.

Christus ducitur ad Annam: mittitur ad Caipham.

I. **C**ohors ergo, & tribunus, & ministri Iudæorum comprehenderunt IESUM, & ligaverunt eum: & adduxerunt eum ad Annam primum, erat enim focer Caiphæ, qui erat Pontifex anni illius. Erat autem
Cai-

Caiphas, qui consilium dederat Iudæis;
Quia expedir, unum hominem mori pro po-
pulo. *Ioan. 18. v. 12. 13. 14.*

II. Misit eum Annas ligatum ad Caiphā
Pontificem. *Ioan. 18. v. 24.* At illi tenentes
IESUM, duxerunt ad Caiphā principem
sacerdotum, ubi convenerunt omnes sacer-
dotes, & Scribæ, & seniores. *Matth. 26. v.
57. Marc. 14. v. 53.*

III. Petrus sequebatur eum à longè, us-
que in atrium principis sacerdotum. Et in-
gressus intrò, sedebat cum ministris, ut vi-
deret finem. *Matth. 26. v. 58.* Sedebat cum
ministris ad ignem, & calefaciebat se. *Marc.
14. v. 54. Plura de hoc infra Meditat. 283.*

MEDITATIO CCLXXX.

*De responsione data Caipha, &
accepta a Iesù.*

PONTIFEX ergo interrogavit IESUM de di-
scipulis suis, & de doctrina eius. Re-
spondit ei Iesus: Ego palàm locutus sum
mundo: ego semper docui in Synagoga, &
in templo, quò omnes Iudæi conveniunt:
& in occulto locutus sum nihil. Quid me
interrogas? interroga eos, qui audierunt,
quid locutus sim ipsis. Ecce hi sciunt, quæ
dixerim ego. *Ioan. 18. v. 19. 20. 21.*

II. Hæc

II. Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam IESU, dicens: Sic respondes Pontifici? *Ioan. 18. Vers. 22.*

III. Respondit ei IESUS: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? *Ioan. 18. V. 23.*

MEDITATIO CCLXXXI.

De falsis testimonijs contra IESUM.

I. **P**rincipes autem sacerdotum, & omne concilium, quærebant falsum testimonium contra IESUM, ut eum morti traderent. Et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. *Matth. 26. V. 59, 60.* Multi testimonium falsum dicebant adversus eum: & convenientia testimonia non erant. *Marc. 14. Vers. 56.*

II. Novissimè autem venerunt duo falsi testes, & dixerunt: Hic dixit; Possum destruere templum DEI, & post triduum reædificare illud. *Matth. 26. V. 60, 61.* Quoniam nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam templum hoc manu factum, & per triduum aliud non manu factum ædificabo. *Marc. 15. V. 58.* Et non erat conveniens testimonium illorum. *Ibid. V. 59.*

III. Et

III. Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur? *Matth. 26. v. 62.* Exsurgens summus sacerdos in medium, interrogavit IESUM, dicens: Non respondes quicquam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? Ille autem tacebat, & nihil respondit. *Marc. 14. v. 60. & 61.*

MEDITATIO CCLXXXII.

*Adjuratio, Blasphemia, Colaphi,
Alapa, Sputa.*

Rursum summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedicti? *Marc. 14. v. 61.* Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei. *Matth. 26. v. 63.* Dicit illi Iesus: Tu dixisti. *Matth. 26. v. 64.* Ego autem dico vobis, amodo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cæli. *Matth. 26. v. 64.*

II. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemavit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: Quid vobis videtur? At illi respondentes, dixerunt: Reus est mortis.

Matth.

D. N. IESV CHRISTI. 263

Matth. 26. v. 65. 66. Omnes condemnauerunt eum esse reum mortis. Marc. 14. vers. 64.

III. Et viri, qui tenebant illum, illudebant ei, cadentes. Luc. 23. v. 63. Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eum ceciderunt, alij autem palmas in faciem eius dederunt. Matth. 26. v. 67. Et velauerunt eum, (faciem eius, Marc. 14. v. 65.) & percutiebant faciem eius, & interrogabant eum, dicentes: Prophetiza nobis Christe, quis est, qui te percussit? Matth. 26. v. 68. Luc. 22. v. 64. Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Luc. 22. v. 65.

MEDITATIO CCLXXXIII.

De prima Petri negatione.

I. SEQUEBATUR AUTEM IESUM SIMON PETRUS, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introiit cum Iesu in atrium pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exiit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, & dixit ostiariae, & introduxit Petrum. Ioan. 18. vers. 15. 16.

II. Accenso autem igne in medio atrij, & circumfidentibus illis (*ministris*) erat Petrus

Petrus in medio eorum. *Luc. 22. v. 55.* Petrus verò sedebat foris in atrio. *Matthaei 26. vers. 69.*

III. Cùm esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis, (ancilla ostiaria, *Ioan. 18. v. 17.*) & cùm vidisset Petrũ, *Marc. 14. v. 66. & 67.* sedentẽ ad lumẽ, *Luc. 22. v. 56.* & calefacientem se, *Marc. 14. v. 67.* & eum fuisset intuita, dixit: Et hic cũ illo erat. *Luc. 22. v. 56.* Accessit ad eũ una ancilla, dicens: Et tu cum Iesu Galilæo, Nazareno eras. *Matth. 26. v. 69. Marc. 14. v. 67.* Numquid & tu ex discipulis es hominis istius? *Ioan. 18. v. 17.*

IV. At ille negavit coram omnibus, dicens: Nescio, quid dicis. *Matth. 26. v. 70.* At ille negavit, dicens: Neque scio, neque novi, quid dicas. *Marc. 14. v. 68.* At ille negavit eum, dicens: Mulier, non novi illum. *Luc. 22. v. 57.* Dicit ille: Non sum. *Ioan. 18. v. 17.* nimirum ex discipulis hominis istius. Et exijt foras ante atrium, & gallus cantavit. *Marc. 14. v. 68.*

MEDITATIO CCLXXXIV.

De secunda & tertia Petri negatione, ejusdemque pœnitentia.

I. **E**Xeunte autem illo januam, vidit eum
alia

D. N. IESU CHRISTI. 265

alia ancilla, & ait his, qui erant ibi: Et hic erat cum Iesu Nazareno. *Matth. 26. v. 71.* Stabant autem servi, & ministri ad prunas, quia frigus erat, calefaciebant se; erat autem cum eis Petrus stans, & calefaciens se. *Ioan. 13. v. 18.* Et post pusillum alius videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus verò ait: O homo, non sum. *Luc. 22. v. 58.* Et iterum negavit cum iuramento; Quia non novi hominem. *Matth. 26. v. 72.*

I I. Et intervallo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat, dicens: Verè & hic cum illo erat; nam & Galilæus est. *Luc. 22. v. 59.* Accesserunt, qui stabant, & dixerunt Petro: Verè & tu ex illis es; nam & Galilæus es, & loquela tua manifestum te facit. *Matth. 26. v. 73. Marc. 14. v. 70.* Dicit ei unus ex servis Pontificis, cognatus ejus, cuius abscidit Petrus auriculam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? *Ioan. 18. v. 26.* Et ait Petrus: Homo, nescio quid dicitis. *Luc. 22. v. 60.* Tunc cœpit detestari & jurare, quia non novisset hominem. *Matth. 26. v. 74.* Cœpit anathematizare, & jurare; Quia nescio hominem istum, quem dicitis. Et statim gallus iterum cantavit. *Marc. 14. v. 71.* Continuò, adhuc illo loquente, cantavit gallus. *Luc. 22. v. 60.*

III. Conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat: Quia priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. *Luc. 22. v. 61. Marc. 14. v. 72.* Et egressus foras Petrus fleuit amarè. *Luc. 22. v. 62. Matth. 26. v. 75.*

MEDITATIO CCLXXXV.

IESVS à concilio damnatus ducitur ad Pilatum.

I. **U**T factus est dies, convenerunt seniores plebis, & principes sacerdotum, & Scribæ, & duxerunt illum in concilium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi: si autem & interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit manifestum, quod Iesus filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. *Luc. 22. v. 66. 67. 68. 69.*

II. Dixerunt autem omnes: Tu ergo es filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore eius. *Luc. 22. v. 70. 71.*

III. Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. *Luc. 23. vers. 1.* Adducunt ergo IESUM à Caipha in prætorium. *Mar. 18. v. 28.* Et vinctum adduxerunt.

cum,

eum, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi.
Matth. 27. v. 2. Erat autem manè : & ipsi
non introierunt in prætorium, ut non con-
taminarentur, sed ut manducarent Pascha.
Joan. 18. v. 28.

XXV. MEDITATIO CCLXXXVI.

De suspendio Iuda.

TVnc videns Iudas, qui eum tradidit,
quòd damnatus esset; poenitentiam du-
ctus, retulit triginta argenteos principibus
sacerdotum, & senioribus, dicens: Peccavi,
tradens sanguinem justum. Matth. 27. v.

II. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu vi-
deris. Matth. 27. v. 4.

III. Et Iudas projectis argenteis in tem-
plo, recessit: & abiens laqueo se suspendit.

Matth. 27. v. 5. Et suspensus crepuit me-
ntis: & diffusa sunt omnia viscera ejus. Act.
1. v. 18.

MEDITATIO CCLXXXVII.

De agro figuli empto.

PRincipes autem sacerdotum, acceptis
argenteis, dixerunt: Non licet eos mit-

tere in carbonem, quia pretium sanguinis est. *Matth. 27. v. 6.*

II. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Hacedama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. *Matth. 27. v. 7. & 8.*

III. Tunc impletum est, quod dictum est per Ieremiam Prophetam dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt à filiis Israel & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. *Matth. 27. v. 9. 10.*

MEDITATIO CCLXXXVIII.

Repetitio de Iuda, ex Actis Apostolorum.

I. **I**N diebus illis exurgens Petrus in medio fratrum, dixit: Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus sanctus per os David de Iuda, qui fuit ducum eorum, qui comprehenderunt IESUM: qui connumeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij hujus. *S. Luc. Actor. c. 1. Vers. 16. 17.*

II. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medullis: & diffusa sunt omnia viscera ejus. *Et*

notum
rusale
eorum
Vers. 1
III.
Fiat co
qui inl
cipiat
M E
A
I. A
introi
naren
ergo l
accusa
hunc
II.
effec
eum.
vos,
eum.
licet
impl
Gen
notum

notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita ut appellaretur ager ille, linguâ eorum Haceldama, hoc est, ager sanguinis.

Vers. 18. & 19.

III. Scriptum est enim in libro Psalmorū: Fiat commutatio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: & episcopatum ejus accipiat alter. *Vers. 20.*

MEDITATIO CCLXXXIX.

Accusatur Dominus coram Pilato de tribus.

I. **A**dducunt IESUM à Caipha in prætorium. Erat autem manè, & ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Exiit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit: Quam accusationem affertis adversus hominem hunc? *Ioan. 18. v. 28. 29.*

II. Responderunt, & dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, & secundum legem vestram judicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi: Nobis non licet interficere quemquam. Vt sermo IESU impleretur, quem dixit, (NB. Tradent eum Gentibus ad illudendum, & flagellandum,

M 3

&

& crucifigendum. *Matth. 20. v. 19.*) significans, quâ morte esset moriturus. *Ioan. 18. v. 30. 31. 32.*

III. Cœperunt autem illum accusare, dicentes: 1. Hunc invenimus subvertentem gentem nostram. 2. & prohibentem tributa dari Cæsari. 3. & dicentem, se Christum regem esse. *Luc. 23. v. 2.*

MEDITATIO CCXC.

Examen de regno Christi.

I. **I**Ntroivit iterum in prætorium Pilatus, & **I**vocavit **I**ESUM. *Ioan. 18. v. 33.* **I**ESUS autem stetit ante præsidem, & interrogavit eum præses, dicens: Tu es Rex Iudæorum? Dicit illi **I**ESUS: Tu dicis. A temetipso hoc dicis, an alij dixerunt tibi de me? *Matth. 27. v. 11. Marc. 11. v. 2. Luc. 23. v. 3. Ioan. 18. vers. 34.*

II. Respondit Pilatus: Numquid ego Iudæus sum? Gens tua & pontifices traderunt te mihi. Quid fecisti? Respondit **I**ESUS: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Iudæis: nunc autem regnum meum non est hinc. *Ioan. 18. v. 35. 36.*

III. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo Rex es tu?

tu? Respondit Iesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exivit ad Iudæos, & dicit eis: Ego nullam invenio in eo causam. *Ioan. 18. v. 37. 38.*

MEDITATIO CCXCI.

Christus vehementius accusatus tacet, & ad Herodem mittitur.

I. **A**It autem Pilatus ad principes sacerdotum, & turbas: Nihil invenio causæ in hoc homine. At illi invalescebant, dicentes: Commovet populum docens per universam Iudæam, incipiens à Galilæa usque huc. *Luc. 23. v. 4. & 5.*

II. Et cum accusaretur à principibus sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. *Matth. 27. v. 12.* Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. *Marc. 15. v. 3.* Tunc dicit illi Pilatus: Non audis, quanta adversum te dicunt testimonia? *Matth. 27. v. 13.* Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens: Non respondes quidquam? vide, in quantis te accusant? *Marc. 15. v. 4.* Et non

M 4. respon-

respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur præses vehementer. *Matth. 27. v. 14.*

III. Pilatus autem audiens Galilæam, interrogavit, si homo Galilæus esset. Et ut cognovit, quòd de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui & ipse Hierosolymis erat illis diebus. *Luc. 23. v. 6. & 7.*

MEDITATIO CCXCII.

Gesta in domo Herodis.

I. **H**erodes viso Iesu, gavisus est valde: Herat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eò quòd audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. *Luc. 23. v. 8.*

II. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum, & Scribæ, constanter accusantes eum. *Luc. 23. Vers. 9. 10.*

III. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illisit indutum veste albâ, & remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem. *Luc. 23. Vers. 11. & 12.*

MEDITATIO CCXCIII.

*Pilatus Christum innocentem
declarat.*

I. **P**ilatus convocatis principibus sacerdotum, & magistratibus, & plebe, dixit ad illos: Oblulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum, & ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam invenio in homine isto ex his, in quibus eum accusatis. *Luc. 23. v. 13. 14.*

II. Sed neque Herodes: nam remisit vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. *Luc. 23. v. 15.*

III. Emendatum ergo illum dimittam. *Luc. 23. v. 16.*

MEDITATIO CCXCIV.

De Barabba latrone, qui populo propositus cum Christo.

I. **P**er diem autem festum solemnem consueverat præses populo dimittere unum ex vincetis, quemcumque petissent. *Marc. 15. v. 6. Matth. 27. v. 15.* Necesse habebat dimittere eis per diem festum, unum. *Luc. 23. v. 17.* Habebat autem tunc vincetum insigne,

M 5 signem,

signem, qui dicebatur Barabbas. *Matth. 27. v. 16.* Qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium. *Marc. 15. vers. 7.*

II. Et cum ascendisset turba, coepit rogare, sicut semper faciebat illis. *Marc. 15. v. 8.* Est consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha. Quem vultis dimittam vobis; Barabbam, an IESUM, qui dicitur Christus? Vultis, dimittam vobis regem Iudæorum? Sciebat enim, quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes. *Ioann. 18. v. 39. Matth. 27. v. 17. & 18. Marc. 15. v. 9. & 10.*

III. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens: Nihil tibi, & justo illi; multa enim passa sum hodie per visum, propter eum. *Matth. 27. vers. 19.* Principes autem sacerdotum, & seniores persuaserunt populis, ut peterent Barabbam, IESUM verò perderent. *Matth. 27. vers. 20.* Pontifices concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. *Marc. 15. v. 11.*

IV. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam, qui erat propter seditionem quandam factam in civitate, & homicidium, missus in carcerem. *Luc. 23. v. 18. 19.*

MEDITATIO CCXCV.

*De Barabba latrone, qui à populo
prepositus Christo.*

I. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos,
volens dimittere IESUM. *Luc. 23. v. 20.*
Quem vultis vobis de duobus dimitti? *Mat-*
thae 27. v. 21. Clamaverunt ergo rursum
omnes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam.
Ioan. 18. v. 40. Dicit illis Pilatus: Quid
igitur faciam de IESU, qui dicitur Christus?
Dicunt omnes: Crucifigatur. *Matth. 27.*
v. 22. Succlamabant dicentes: Crucifige,
crucifige eum. *Luc. 23. v. 21.*

II. Ille autem tertio dixit ad illos: Quid
enim mali fecit iste? nullam causam mortis
invenio in eo: corripiam ergo illum, & di-
mittam. At illi instabant vocibus magnis,
postulantes, ut crucifigeretur; & invalesce-
bant voces eorum. *Luc. 23. v. 22, 23.*

III. Et Pilatus adjudicavit fieri petiti-
onem eorum. *Luc. 23. v. 21.* Tunc dimisit
illis Barabbam. *Matth. 27. v. 26.*

MEDITATIO CCXCVI.

De flagellatione Christi.

I. Pilatus volens populo satisfacere, dimi-
sit

fit illis Barabbam, *Marc. 15. v. 15.* Eum, qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant. *Luc. 23. vers. 25.*

II. Tunc ergo apprehendit Pilatus IESUM, & flagellavit. *Ioan. 19. v. 1.*

III. IESUM flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. *Matth. 27. v. 16.* IESUM tradidit voluntati eorum. *Luc. 23. v. 25.*

MEDITATIO CCXCVII,

De coronatione Christi.

I. **T**unc milites præsidis suscipientes IESUM in prætorium, duxerunt eum in atrium prætorij, & congregaverunt ad eum universam cohortem: & exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei. *Matth. 27. v. 27. 28. Marc. 15. v. 26.*

II. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextera ejus. *Matth. 27. v. 29.*

III. Et veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Iudæorum. *Ioan. 19. v. 3.* Et genuflexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Iudæorum. *Matth. 27. v. 29.* Et dabant ei alapas. *Ioan. 19. v. 3.*

IV. Et exspuentes in eum, acceperunt arun-

arundinem, & percutiebant caput eius, *Matthaei 27. v. 30.*

MEDITATIO CCXCVIII.
ECCE HOMO.

I. **E**Xiuit iterum Pilatus foras, & dixit eis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam inuenio in eo causam. *Ioan. 19. v. 4.*

II. Exiuit ergo Iesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Et dicit eis: ECCE HOMO. *Ioan. 19. v. 5.*

III. Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite: Ego enim non inuenio in eo causam. Responderunt ei Iudaei: Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. *Ioan. 19. v. 6. 7. 8.*

MEDITATIO CCXCIX.

Interrogat IESVM Pilatus, & iterum pro tribunali sedet.

I. **P**ilatus ingressus est praetorium iterum, & dixit ad IESUM: Vnde es tu? IESUS au-

autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis, quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? Respondit Iesus: Non haberes potestatem adversus me ullā, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. *Ioan. 19. & 9. 10. 11.*

II. Exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. *Ioan. 19. & 12.*

III. Pilatus autem cū audisset hos sermones, adduxit foras IESUM, & sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraicè autem Gabbatha. *Ioan. 19. & 13.*

MEDITATIO CCC.

De sententia Pilati in Christum.

I. ERat autem parasceve Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Pilatus Iudæis: Ecce Rex vester. Illi autē clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. *Ioan. 19. & 14. & 15.*

II. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habet.

habemus regem, nisi Cæsarem. *Ioan. 19. Vers. 15.*

III. Videns Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret; acceptâ aquâ, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum à sanguine iusti hujus. Vos videritis. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros. *Matth. 27. V. 24. & 25.* Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. *Ioan. 19. V. 16.*

MEDITATIO CCCL.

*IESVS cruce onustus educitur in
Calvaria locum.*

I. Postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis ejus, & duxerunt eum, ut crucifigerent. *Matth. 27. V. 31. Marc. 15. V. 20.*

II. Et bajulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvaria, locum, Hebraicè autem Golgotha. *Ioan. 19. V. 17.*

III. Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem, *Matth. 27. V. 32.* venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi. *Marc. 15. V. 21.* Hunc angariaverunt, ut tolleret crucem ejus. *Matth. 27. V. 32.* Apprehenderunt Simonem, & impo-

imposuerunt illi crucem portare post IESUM
Luc. 23. v. 26.

MEDITATIO CCCII.

*Occurrunt in via flentes
 mulieres.*

I. SEquebatur illum multa turba populi, &
 mulierum, quæ plangebant, & lamen-
 tabantur eum. *Luc. 23. v. 27.*

II. Conversus autem ad illas Iesus, di-
 xit: Filiae Ierusalem, nolite flere super me,
 sed super vos ipsas flete, & super filios ve-
 stros. Quoniam ecce venient dies, in quibus
 dicent: Beatæ steriles, & ventres, qui non
 genuerunt, & ubera, quæ non lactaverunt.
 Tunc incipient dicere montibus: Cadite
 super nos; & collibus: Operite nos. Quia
 si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid
 fiet? *Luc. 23. v. 28, 29, 30, 31.*

III. Ducebantur autem & alij duo ne-
 quam cum eo, ut interficerentur. *Luc. 23.
 vers. 32.*

MEDITATIO CCCIII.

*Christus inter duos latrones
 crucifigitur.*

I. ET venerunt in locum, qui dicitur Gol-
 gotha,

gotha, quod est Calvariæ locus. *Matth. 27.*
v. 33. Marc. 15. v. 22. Et dabant ei bibere
myrrhatum vinum: & non accepit. *Marc.*
15. v. 23. Et dederunt ei vinum bibere cum
felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibe-
re. *Matth. 27. Vers. 34.*

II. Postquam venerunt in locum, qui
vocatur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum, &
latrones: unum à dextris, & alterum à sini-
stris. *Luc. 23. v. 33.* Crucifixerunt eum,
& cum eo alios duos, hinc & hinc, medium
autem IESUM. *Ioan. 19. v. 18.* Erat autem
hora tertia: & crucifixerunt eum. *Marc. 15.*
v. 25. Et impleta est Scriptura, quæ dicit:
Et cum iniquis reputatus est. *Marc. 15.*
Vers. 28.

III. IESUS autem dicebat: Pater, di-
mitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.
Luc. 23. v. 34.

MEDITATIO CCCIV.

De divisione vestimentorum Christi.

III. I. Milites ergo cum crucifixissent eum,
M acceperunt vestimenta ejus, (& fe-
cerunt quatuor partes: unicuique militi
partem) & tunicam. *Ioan. 19. v. 23.*

II. Erat autem tunica inconsutilis, desu-
per

per contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam, sed fortiamur de illa, cuius sit. Vt scriptura impleteretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. *Ioan. 19. v. 23. 24.*

III. Et milites quidem hæc fecerunt. *Ioan. 19. v. 24.* Et sedentes servabant eum. *Matth. 27. v. 36.*

MEDITATIO CCCV.

De titulo Crucis.

I. **S**cripsit & titulum Pilatus, & posuit super crucem. Erat autem scriptum: IESUS NAZARENUS REX IUDÆORUM. *Ioan. 19. v. 19.*

II. Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè. *Ioan. 19. v. 20.*

III. Dicebant ergo Pilato pontifices Iudæorum: Noli scribere, REX IUDÆORUM; sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum. Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi. *Ioan. 19. v. 21. 22.*

MEDITATIO CCCVI.

Christus crucifixus irridetur, & blasphematur.

I. **P**Rætereuntes blasphemabant eum moventes capita sua, & dicentes: Vah, qui destruis templum Dei, & in triduo illud reædificas: salva te ipsum: si filius DEI es, descende de cruce. *Matth. 27. v. 39. 40.*

V. II. Similiter & principes sacerdotum illudentes cum scribis & senioribus, dicebant: Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: si rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credimus ei. Confidit in DEO: liberet nunc, si vult eum: dixit enim: Quia filius Dei sum. *Matth. 27. v. 41. 42. 43.*

III. Illudebant ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicentes: Si tu es rex Iudæorum, salvum te fac. *Luc. 23. v. 36. 37.*

IV. Idipsum & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei. *Matth. 27. v. 44.* Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabantur ei. *Marc. 15. v. 32.*

MEDITATIO CCCVII.

De conversione alterius latronis.

I. Vnus

I. **U**Nus de his, qui pendebant, latronibus blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, saluum fac teipsum, & nos. Respondens autem alter, increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quòd in eadem damnatione es? Et nos quidem iustè, nam digna factis recipimus: hic verò nihil malignavit. *Luc. 23. v. 39. 40. 41.*

II. Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cùm veneris in regnum tuum. *Luc. 23. v. 42.*

III. Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. *Luc. 23. vers. 43.*

MEDITATIO CCCVIII.

Christus è cruce Matrem, & discipulum alloquitur.

I. **S**tabant juxta crucem Iesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. *Ioan. 19. v. 25.*

II. Cùm vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. *Ioan. 19. vers. 26.*

III. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. *Ioan. 19. v. 27.*

MEDITATIO CCCIX.

*Christus se à Patre derelictum
clamat.*

I. ERat autem ferè hora sexta : & obscura-
tus est sol. *Luc. 23. v. 44. & 45.* A
sexta autem hora tenebræ factæ sunt super
universam terram, usque ad horam nonam.
*Matth. 27. v. 45. Marc. 15. v. 33. Luc. 23.
Vers. 44.*

II. Et circa horam nonam clamavit Ie-
sus voce magnâ, dicens : Eli, Eli, lamma-
sabachthani ? hoc est : Deus meus, Deus me-
us, ut quid dereliquisti me ? *Matth. 27. Vers.
46. Marc. 15. v. 34.*

III. Quidam autem illic stantes, & au-
dientes, dicebant : Eliam vocat iste. *Matth.
27. v. 47. Marc. 15. v. 35.*

MEDITATIO CCCX.

Christus sitiens potatur aceto.

I. POSTea sciens IESUS, quia omnia con-
summata sunt, ut consummaretur Scri-
ptura, dixit : Sitio. *Ioan. 19. v. 28.*

II. Vas ergo erat positum aceto plenum.
Ioan. 19. v. 29. Et continuò currens unus
ex eis, acceptam spongiam implevit aceto,

& imposuit arundini, & dabat ei bibere. *Matthæi 27. & 48.* Dicens: Sinite, videamus, si veniat Elias, ad deponendum eum. *Marc. 15. & 36.* Cæteri verò dicebant: Sine, videamus, an veniat Elias liberans eum. *Matthæi 27. & 49.*

III. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. *Ioan. 19. & 29.*

MEDITATIO CCCXI.

Christus commendat spiritum in Patris manus, & exspirat.

I. **C**Um accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. *Ioan. 19. & 30.*

II. Iesus autem iterum clamans voce magnâ, *Matth. 27. & 50.* ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. *Luc. 23. & 46.*

III. Et inclinato capite, tradidit spiritum. *Ioan. 19. & 30.*

MEDITATIO CCCXII.

De prodigijs in morte Domini.

I. **V**elum templi scissum est medium. *Luc. 23. & 45.* In duas partes, à summo usq; deorsum, *Matth. 27. & 51. Marc. 15. & 38.*

II. Ter-

D. N. IESV CHRISTI. 287

I. Terra mota est, & petrae scissae sunt.
Matth. 27. v. 51.

III. Monumenta aperta sunt: & multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis, post resurrectionem eius, venerunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis. *Matth. 27. v. 52. 53.*

MEDITATIO CCCXIII.

*Confessio innocentiae, & divinitatis D.
N. IESV Christi.*

I. **V**idens Centurio, quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: Verè hic homo justus erat. *Luc. 23. v. 47.*

II. Videns Centurio, qui ex adverso stabat, quia IESUS sic clamans exspirasset, ait: Verè hic homo filius DEI erat. *Marc. 15. vers. 39.*

III. Centurio, & qui cum eo erant, custodientes IESUM, viso terrae motu, & his, quae fiebant, timuerunt valdè, dicentes: Verè filius DEI erat iste. *Matth. 27. v. 54.*

IV. Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, quae fiebant, percutientes pectora sua revertebantur. *Luc. 23. v. 48.*

ME-

MEDITATIO CCCXIV.

Piorum studium erga Christum.

I. **S**tabant omnes noti ejus à longè, & mulieres, quæ secutæ eum erant à Galilæa, hæc videntes. *Luc. 23. v. 49.*

II. Erant autem ibi mulieres multæ à longè, quæ secutæ erant IESUM à Galilæa, ministrantes ei. *Matth. 27. v. 55.*

III. Inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi minoris, & Ioseph mater, & Salome, mater filiorum Zebedæi. *Matth. 27. v. 56. Marc. 15. v. 40.* Et cum esset in Galilæa, sequebantur eum, & ministrabant ei: & aliæ multæ, quæ simul cum eo ascenderant Ierosolymam. *Marc. 15. v. 41.*

MEDITATIO CCCXV.

De aperto latere Christi.

I. **I**udæi (quoniam Parasceve erat) ut non remaneret in cruce corpora Sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogarunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. *Ioan. 19. v. 31.*

II. Venerunt ergo milites: & primi quidem fregerunt crura, & alterius, qui crucifixus est cum eo. *Ioan. 19. v. 32.*

III Ad

III. Ad IESUM autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura. Sed unus militum lanceam latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis, & aqua. *Ioan. 19. v. 33. & 34.*

IV. Et qui vidit, testimonium perhibuit: & verum est testimonium ejus. Et ille scit, quia vera dicit; ut & vos credatis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt, in quem transfixerunt. *Ioan. 19. v. 35. 36. 37.*

MEDITATIO CCCXVI.

Pietas Iosephi ab Arimathæa.

I. **C**um jam serò esset factum (quia erat parasceve, quod est ante sabbatum) venit Ioseph ab Arimathæa, *Marc. 15. vers. 42. 43.* civitate Iudææ, *Luc. 23. v. 51.* homo dives, *Matth. 27. v. 57.* nobilis decurio, *Marc. 15. v. 43.* vir bonus & justus, *Luc. 23. v. 50.* qui & ipse discipulus erat Iesu; *Matth. 27. v. 57.* occultus autem propter metum Iudæorum, *Ioan. 19. v. 38.* qui expectabat & ipse regnum Dei. Hic non consenserat consilio & actibus eorum. *Luc. 23. v. 51.*

II. Hic accessit ad Pilatum: *Matth. 27. v. 58.* *Luc. 23. v. 52.* & audacter introivit

N

ad

ad Pilatum, *Marc. 15. v. 43.* & petijt corpus IESU, *Matth. 27. v. 58. Marc. 15. vers. 43. Luc. 23. v. 52.* Rogavit autem Pilatum Ioseph ab Arimathæa (eò quòd esset discipulus IESU) ut tolleret corpus IESU. *Ioan. 19. vers. 38.*

III. Pilatus autem mirabatur, si iam obisset. Et accersito Centurione, interrogavit eum, si iam mortuus esset. Et cum cognovisset à Centurione, donavit corpus Ioseph, *Marc. 15. v. 44. & 45.* Tunc Pilatus iussit reddi corpus, *Matth. 27. v. 58.*

MEDITATIO CCCXVII.

*Pietas & liberalitas Nicodemi
erga Christum.*

Ioseph autem mercatus sindonem, *Marc. 15. v. 46.* venit, & tulit corpus IESU. *Ioan. 19. v. 38.*

II. Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad IESUM nocte primùm, ferens mixturam myrrhæ & aloës, quasi libras centum. *Ioan. 19. v. 39.*

III. Acceperunt ergo corpus IESU, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. *Ioan. 19. v. 40.*

ME.

D. N. IESV CHRISTI. 291

MEDITATIO CCCXVIII.

De sepultura D. N. IESV Christi.

ERat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: & in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. *Ioan. 19. v. 41.*

I. Et posuit illud Ioseph in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. *Matth. 27. v. 60.*

III. Ibi ergo propter parasceven Iudaeorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt IESUM. *Ioan. 19. v. 42.* Et dies erat parasceves, & Sabbatum illucescebat. *Luc. 23. v. 54.*

MEDITATIO CCCXIX.

Pietas mulierum erga IESVM defunctum.

Subsecutæ mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum. *Luc. 23. v. 55.* Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria (Maria Ioseph. *Marc. 15. v. 47.*) sedentes contra sepulchrum. *Matth. 27. v. 61.*

II. Et aspiciebant, ubi poneretur. *Marc.*

15. & 47. Et quemadmodum positum erat corpus ejus. *Luc. 23. & 55.*

III. Et revertentes paraverunt aromata, & unguenta: & Sabbato quidem siluerunt secundum mandatum. *Luc. 23. & 56.*

MEDITATIO CCCXX.

De custodia sepulchri.

I. **A**Lterâ autem die, quæ est post parasceven, convenerunt principes Sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, dicentes; Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Iube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne fortè veniant discipuli ejus, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis: & erit novissimus error peior prior. *Matth. 27. & 62. 63. 64.*

II. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. *Matth. 27. & 65.*

III. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus. *Matth. 27. & 66.*

MEDITATIO CCCXXI.

Milites sepulchri custodes pecuniâ corrupti, mentiuntur Christi rediisse corpus furto sublatum.

I. Qui-

I. **Q**uidam de custodibus venerunt in civitatem, & nunciaverunt principibus Sacerdotum omnia, quæ facta fuerant. *Matth. 28. v. 11.*

II. Et congregati cum senioribus, consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, dicentes: Dicite, quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus. Et si hoc auditum fuerit à Præside, nos suadebimus ei, & securos vos faciemus. *Matth. 28. v. 12. 13. 14.*

III. At illi, acceptâ pecuniâ, fecerunt, sicut erant edocti. Et divulgatum est verbum istud apud Iudæos, usque in hodiernum diem. *Matth. 28. v. 15.*

EX R. P. ANTONII GAV-
DIER SOC. IESV, INTRO-
duct. ad perfectionem, cap. 29.

§. 7.

*Quenam perpendeda sint in Medita-
tione Passionis Christi.*

EA potissimum sunt quinque. *Primum est: Illum, qui patitur, esse Deum Majestatis, & hominem sanctissimum, innocentissimum, justissimum, liberalissimum, qui totâ vitâ nihil ulli mali, sed omnibus benefecit. Sic te decet post sanctam & laudabilem,*

N 3

lem,

lem, atque omnibus utilem vitam, aliud nihil expectare, quàm aduersa, si ei similis esse cupis.

Secundum est: Quid patiatur? Exteriùs nuditatem, & paupertatē extremam: contumelias & opprobria, infinitæ ejus sanctitatis sapientiæ, & potentiæ injuriosa: amicorum fugam, & derelictionem: dolores vehemētissimos in omnibus membris, & sensibus. Interiùs verò ariditates, anxietates, desolationes, ac vehementem & continuam tristitiam sine consolatione ulla; ob injurias Deo irrogatas, atque tot animarum perditionem: timores, tœdia, agoniam ad sudorem usque sanguinis. Nam tantum internos dolores admisit, quantum ferre potuit, ad Dei gloriam, & nostram salutem.

Tertium est: A quibus passus sit? ab ijs nempe, à quibus honorari & amari debebat, omnis generis & conditionis hominibus: Iudæis, & Gentilibus; Regibus, Gubernatoribus, Pontificibus, Sacerdotibus, Pharisæis (qui eo tempore erant alijs religiosiores) doctis, indoctis, aulicis, militibus, &c. Hi omnes præter vehementes inuidiæ, ambitionis, avaritiæ, & id genus passiones contra Christum, ab ipsis dæmonibus incitabantur acriùs, ut nulla illi in re parcerent, nihil ei re-

Quum in bonis, in fama, & honore, in corpore, in vita facerent. Adde & Discipulorum fugam, Petri negationem, Patris permissionem, adeo ut nullum planè videretur habere, ad quem confugeret.

Quartum est: Pro quibus patiatur? nempe pro nobis, atque adeo ut omnia, & singula peccata nostra expiaret, nobis virtutes omnes, & gratias etiam singulas impetraret; nobis, inquam, qui ab eo alieni eramus: nam pro ipsis crucifixoribus suis, quibus & peccatorum remissionem & veniam suo sanguine & lachrymis à Deo Patre obtinebat.

Quintum est: Quomodo passus sit? nempe tanto cum amore, ardore, zelo. Nam oblatum est, quia ipse voluit: voluit verò cum ardenti desiderio gloriæ Dei reparandæ, & satisfaciendi ejus justitiæ. Itaque erat desiderium hoc, ex vero Dei amore profluens, insatiabile, adeo ut longè plura pati exoptaret. Item cum tanta humilitate, obedientia, & subjectione erga Patrem: tantâ patientiâ, suavitate, atque mansuetudine.

PASSIO
MODUS
PASSIONEM CHRISTI
meditandi versibus conscriptus

A. R. P.

JOANNE BUSÆO S. J.
ENCH. MEDITAT.

Quis patitur? Christus, Verbum, Sapi-
entia Patris.

Quid patitur? spinas, verbera, sputa, cru-
cem.

Pro quibus hæc patitur? pro nostra, homi-
nūmque salute.

Cur patitur? semper ne patiatur homo.

A quibus hæc patitur? ab amica stirpe suo-
rum.

Sed quando patitur? quando fuit juvenis.

Hæc ubinam patitur? medio telluris in orbe.

Quomodo tanta tulit? proferat ipse mo-
dum.

ALIVS SIDRONII

HOSCHII S. I.

Quis patitur? Rerum Dominus, de Nu-
mine Numen.

Quid patitur? Lacero corpore mille neces.

Pro quibus? Ingratâ pro turbâ, & gente re-
belli.

Cur? Nos carnifices fervet ut ipse suos.

Quis

D. N. IESV CHRISTI. 257

Quis locus? Infamis pœnis, & morte nocentium.

Quando? Cùm poterant facta probare Deum.

A quibus? A notis, & avito sanguine junctis.

Quomodo? Non servans ullum in amore modum.

PII ERGA CHRISTUM PATIENTEM AFFECTVS,
EODEM AUCTORE.

I. Admirationis.

Quis satis hoc capiat? pro me, per vulnera mille,
Et potuisse Deum, nec dubitasse mori?

II. Commiserationis.

Si specto siccis oculis tua vulnera, Christe,
Sum cruce, sum clavis durior ipse tuis.

III. Doloris.

Pœnitet! & meritò. Lachrymis non illa pietur,

Quæ tibi, magne Deus, sanguine culpa stetit?

N 5

4. Gra-

III PASSIO D. N. IESV CHR

IV. Grati Animi.

Vt fuso tibi, Christe, feram pro sanguine
grates,

Nulla satis longum sæcula tempus erunt

V. Spei.

Spes fugit, ante oculos mea dum mihi crimi-
na pono:

Cum tua respicio vulnera, Christe, redit,

VI. Amoris.

Me pete, Amor, telis in Christi sanguine tin-
ctis:

Quem læsi toties, sic ego læsus ament.

VII. Imitationis.

Christe, mihi Dux es. Quæ belli præmia spe-
rem,

Si quæ Dux jeris, non ego miles eam?

VITÆ